

în acest spectacol pe care au toate motivele să-l simtă al lor, cită vreme e și despre ei înșiși.

Vasile HANCU

Ostap Bender într-un salon de modă

Spectacolul tirgumureșean — pus în scenă cu inventivitate de Kovács Levente, în decorul sugestiv al lui Nagy Árpád — valorifică bine valențele și sugestiile textului. O cîntăreață de estradă (creată cu talent și devotament de Illyés Kinga), un soi de Gavroche, interpretează în prolog și între tablouri cîntece în maniera songurilor brechtiene, pe versuri de Maïakovski și alți poeți ai timpului (muzica, foarte reușită, e semnată de Hencz

József), introducîndu-ne în atmosfera și preocupările epocii.

Toată fauna care mișună prin casa-salon de modă a Zoikái e dirijată cu mînă sigură, ca de magician, de Aleksandr Tarasovici Ametistov, personaj antologic, în care recunoaștem un nou Ostap Bender, tot atît de inventiv, de abil, de lipsit de scrupule, respingător și — ciudat — nu lipsit totuși de farmec, rol în care actorul Boér Ferenc realizează o creație remarcabilă prin profunzimea analizei, minuțiozitatea compoziției, bogăția și fantezia mijloacelor expresive întrebuintate. În jurul său se mișcă, oferindu-ne o tipologie conturată cu precizia bunilor profesioniști, Farkas Ibolya (o Zoia Peľt energică, dar, la nevoie, lingușitoare și supusă), Zalányi Gyula (un Obolianikov dezabuzat, cu dureroase, dar și ridicole accese de demnitate), Györffy András (o reușită compoziție în atotputernicul și fățarnicul Huss, rol prin care tînărul actor pășește cu dreptul într-o altă sferă interpretativă, nouă pentru el), Ander Zoltán (o deplină izbîndă în me-reu zîmbitorul, dar periculosul chinez Kerubim), Nagy József (un Portupeia ca-

Farkas Ibolya, Nagy József și Boér Ferenc



TAINA SALONULUI DE MODĂ (LO-CUINȚA ZOIKĂI) de MIHAIL BUL-GAKOV • **TEATRUL NAȚIONAL** din **TIRGU MUREȘ** — secția maghiară • **Data premierei: 19 septembrie 1987** • **Regia: KOVÁCS LEVENTE** • **Scenografia: NAGY ÁRPÁD** • **Muzica: HENCZ JÓZSEF** • **Consilier pentru mișcare: SELYEM ILDIKÓ** • **Distribuția: FARKAS IBOLYA (Zoia); BÁLINT MÁRTA (Maniutka); NAGY JÓZSEF (Portupeia); ZALÁNYI GYULA (Obolianikov); BOÉR FERENC (Ametistov); GYÖRFFY ANDRÁS (Huss); KÁRP GYÖRGY (Bandjalin); ANDER ZOLTÁN (Kerubim); CRISTINA PARDANSCHI și ADÁM ERZSÉBET (Alla Vadimovna); LÜ-RINCZY ICA (Croitoreasa); SZEKELY M. ÉVA (O doamnă); DEBRECZENI GABI (Maria Nikiforovna); ILLYÉS KINGA (Lizanka); MAGYARI GERGELY (Mortul); KÁRP GYÖRGY (Robber); BODÓ ZOLTÁN (Primul necunoscut); ZONGOR ISTVÁN (Al doilea necunoscut); PÓKA CSILLA (Madame Ivanovna).**

meleonic și caraghios în importanța pe care și-o dă), Bálint Márta (o Maniutka a cărei puritate a fost contaminată de mediul depravat în care trăiește). Invitată de la secția română, Cristina Pardansch, bună cunosătoare a limbii maghiare, susține cu brio un rol mic dar greu (Alla Vadimovna).

Celelalte roluri mici sînt însă (cu una-două excepții) cam „expediate“, ceea ce impietează asupra impresiei de ansamblu. De altfel, rigoarea cu care ne-a obișnuit regizorul Kovács Levente nu funcționează întotdeauna, apar și scene nefinisate, personaje tratate superficial, soluții artistice comode. Toate acestea sînt însă accidente într-un spectacol bun (dar care ar fi putut fi, cu puțină grijă în plus, excelent), pe care publicul îl aplaudă fără rezerve. Iar meritul lansării acestei piese în circuitul teatral național, printr-un spectacol solid și convingător, este incontestabil.

Zeno FODOR

Un extemporal trecut cu brio

Nu o dată spectacolele pentru copii s-au identificat cu întinderile aride, neluminate. Ele își croiau drum, greoi și perseverent, resimțindu-se de anemica participare a fanteziei, purtînd cu nejustificată fală indiciul artrozei. Cu ani în urmă, le-a concurat, și nu le-a făcut față, cîte o reprezentație de grădiniță în care grupa mică, anulată de trac, recomanda cu voce stînsă baia corporală ca remediu la neglijarea igienei și a consecințelor ei. Prin astfel de metode și criterii nu se putea îndrăzni prea departe. Cum din acest punct de vedere lumea teatrului, ca orice lume, se împarte în cutezători și capitularzi, i-aș trece în prima categorie, pentru optica lor generoasă, stenică, pe autorii spectacolului *Extemporal la... varietăți*.

Indrăzneala lor de concepție tinde spre performanță, încurajată de o stare de agitație voioasă în toate sectoarele de bază: invitați și gazde, profesioniști și amatori, scenariu și scenografie, muzică și regie. Nimic în această montare nu protestează ca fiind alăturat anevoie. Nici copiii-actori pe lîngă actorii adulți, nici ghirlandele cu sclipici sărbătorești în fața cuburilor mari, care la rigoare capătă multiple întrebunțări, nici umorul absurd alături de emoție, de nostalgie.

EXTEMPORAL LA... VARIETĂȚI • TEATRUL „ION CREANGĂ“ • **Data premierei: 22 decembrie 1987** • **Regia: CORNEL TODEA** • **Scenarist și regizor secund: CONSTANTIN FUGAȘIN** • **Scenografia: DELIA IOANU** • **Distribuția: Invitați: ANDA CĂLUGĂREANU, IURIE DARIE, MIHAI MĂLAIMARE, MIRCEA CONSTANTINESCU, AURELIAN STĂNESCU. Gazde: DANIELA ANENCOV, ALEXANDRINA HALIC, BORIS PETROFF. Un grup de copii: ANDREEA STOIOVICI, IONUȚ ȚURLETE, DRAGOȘ PROFIR, ANDREEA MATEI, FLORENTINA STANCIU, SORIN ANGHIEL, ZENOVIA ZOLOTOI, ANDREEA MĂRGINEANU, CRISTINA POPESCU, ȘTEFAN MUSCĂ, ILINCA MARIN, ALEXANDRINA CRISTEA, OLIVER STERIAN.**